

FARNÍ MĚSÍČNÍK

www.farnostbrumov.cz

Zpravodaj Římskokatolické farnosti sv. Václava
Brumov - Bylnice • Sv. Štěpán • Sidonie

9. 12. 2018

2. neděle

adventní

Číslo: 1

Ročník: 24

Bůh se stává malým dítětem, aby se dotkl našich srdcí a přitáhl nás svou láskou.

Papež František

O smyslu čekání

Jak máme čekat na to, co už se stalo? Není advent a s ním i Vánoce jen pouhou připomínkou událostí, které proběhly kdysi dávno a ještě ve vzdálené Palestině?

Líbí se nám jenom atmosféra očekávání?

Světlo Kristovo skutečně jednou provždy proniklo tmou světa odvráceného od Boha. Betlémská událost, která z lidského pohledu nastala v jednom okamžiku našich dějin, je z pohledu Božího věčně přítomna. Spolu s ukřižováním, zmrtvýchvstáním a dalšími událostmi z dějin spásy trvale vypovídá o tom, jak Bůh miluje člověka.

Čekat, znamená uznat, že můj život nezávisí na mně samotném. Čekat, neznamená rezignovat. Kdo rezignuje, nečeká na nic a na nikoho. Kdo čeká, ten touží. S délkou čekání touha roste a zpevňují se její kořeny, jejichž jméno je naděje. Čas, který je vyplněn čekáním, není neplodný. Při čekání nejde jen o výsledek, ale také odkazuje dál, co má teprve přijít.

Advent je dobou čekání. V rozměru liturgického roku můžeme znovu prožít odvěké čekání lidstva na Mesiáše. Veškeré očekávání celého lidstva a všeho tvorstva se soustředilo v Marii. Ona není jen symbolem očekávání Izraele, ale sama je tou „sionskou dcerou“, která dala souhlas, aby se naplnil čas. A v pokojné důvěře vyčkává – čistá, svobodná – na Boží vůli.

Advent by nám měl také připomínat, že očekávání je vlastním údělem křesťanů. Celý život je přípravou na definitivní setkání s Kristem. Touha je dar daný nám Bohem, abychom při tomto čekání neusnuli. V trpělivém čekání bychom se měli cvičit i v drobných každodenních záležitostech. Jedním ze smyslů askeze je právě i cvičení v trpělivosti. Nespěchejme s realizací všeho, co si přejeme, byť je to dobré. Nechejme v sobě růst touhu, abychom zcela svobodně mohli kleknout před Tím, který jediný dá smysl našemu životu.

Abychom toho byli schopni, jak píše sv. Jan Damašský, připoutejme svou duši k Mariině naději jako k pevné kotvě.

Požehnaný čas adventu a Vánoc přeje
P. Richard.

Duchovní slovo

Očekávání vytouženého dítěte je vždy časem plným naděje. Přichází s ním něco nového, jeho život, dává smysl životu druhých, svou přítomností prozařuje dřívější samotu.

Advent je pro křesťany dobou očekávání, a Vánoce dobou přijetí Dítěte. A záleží na každém z nás, kolik toho z bohatství, které přináší, dokážeme přijmout, nakolik tomuto Dítěti dovolíme zaujmout místo v našem životě.

Advent je doba, kdy je třeba připravit příbytky, připravit sváteční stůl, připravit dárky, ale hlavně - připravit své srdce!

Nezapomeňme: „**Přichází k nám něco nesmírně krásného, něžně a tichounce, jakoby po špičkách...**“

Nové vztahy potřebují nové lidi. Jak se však stát novým člověkem? Je to možné u jesliček, v Ježíši, který se pro nás stal dítětem. V tom dítěti se znovu učíme říkat „já“ – vždyť se narodilo pro mne, Bůh mě nekonečně miluje. V něm se znovu učíme říkat „ty“ – vždyť ono sdílí tvůj i můj život a naše životy jsou v něm jedno. V něm se učíme znovu říkat „on“ – vždyť s ním můžeme bez zábran mluvit k Otci a o Otci. V něm se znovu učíme říkat „my“ – vždyť v něm máme střed, jenž nás pevně a zešíroka spojuje v jeden kruh.

Klaus Hemmerle

Vánoční přání

Se všemi křesťany, chceme, Bože zástupů, poklonit se tobě, když se nám dááš jako malý, bezbranný a nemohoucí. Dotkni se Duchem svatým znovu našeho srdce. ať znovu žasneme nad tím nevýslovným divem, že se otevřela nebesa, svým světlem ozářila zemi a poznamenala ji svou slávou. Probud' v nás víru pastýřů z betlémské krajiny, kteří uvěřili, že nemusí mít strach, přestali se bát a našli tak cestu ke Kristu Pánu. Spolu s nimi se chceme před tebou sklánět, Krista samého a nikoho jiného vzývat jako Spasitele. Prodchni nás pokorou Syna svého, Ježíše, jenž zvolil chudobu a neokázalost. Otvírej naše oči, ať v temném světě zahlédneme paprsky světla, které žádá tma nepohlít. A dej nám prožít jednotu všeho svého lidu, který se dnes po tváři planety země shromažďuje, aby spolu se zástupy rytířstva nebeského tobě na výsosti vzdal slávu, sobě pak a všemu lidskému pokolení přál a zvěstoval pokoj a tvé zaslíbení.

Ze srdce všem přejeme požehnané vánoční svátky prozářené světlem věčné Boží lásky.

Redakce Farního měsíčníku.

Naše farnost dnes

Z farních matrik - listopad 2018

Pokřtěni byli:

Tomáš Hýbl

Pohřbeni byli:

Jozef Michalík 51 let

Alois Vaněk 73 let

Bylo:

- Fatimská pobožnost
- Setkání modlitebních skupin z okolí – SMS a Večer chval
- Konference o evangelizaci - Olomouc
- Adventní duchovní obnova pro manžele,
- Požehnání adventních věnců
- Modlitby za nenarozené děti a potřeby rodin
- Začátek nového liturgického roku
- Mikulášská nadílka - po mši sv. v kostele
- Slavnost patronky kněží mariánů

Bude:

- Rorátní mše sv.:
pondělí 6.30, středa 17.00, sobota 7.30
- 13. 12. Fatimská pobožnost v 16.00 hodin
- Předvánoční zpověď:
18. 12. Brumov 9.00 - 12.00, 13.30 - 17.00
17. 12. Nedašov 9.00 - 12.00, 13.30 - 17.00
16. 12. Štítná nad Vlárí 14.00 - 17.00
22. 12. Val. Klobouky 9.00 - 12.00, 13.30 - 17.00
- Na Štědrý den budou mše sv. v 7.30, v 15.00 pro děti a 24.00 hodin,
Během dne skauti roznáší Betlémské světlo
- 25. 12. 13.00 - 17.00 návštěva kostela s prohlídkou betlémů
- 26. 12. 14.30 vánoční koncert Brumovjanky
- 29. 12. Večer chval v 18.00 hodin
- 31. 12. mše sv. 16.00 hodin, 23.00 - 24.00 adorace a novoroční požehnání
- 5. 1. Tříkrálová sbírka

Slovenští bohoslovci zpívali při Fatimské mši sv.

Fatimská mše sv. v Brumově foto

Mladí bohoslovci z Nitry byli krásným doprovodem naší pobožnosti.

Když jsme vycházeli z kostelíka, chytla mě jedna paní za ruce a řekla, že je mám studené. Ano, byla to pravda. Ruce jsem měla sice studené, ale srdce bylo nádherně rozehřáté. Tak moc velké díky.

Věrka

SMS

V naší farnosti se 17. 11. 2018 uskutečnilo setkání modlitebních společenství - SMS - ze širšího okolí. Tato setkávání začala už v roce 2015 a pomáhají k formaci členů různých farních modlitebních společenství. Během každého roku jsou obvykle 4; vždy v jiné farnosti - např. byla v Rožnově, v Prostějově, ve Fryštáku aj. Na těchto pravidelných setkáních se lidé z farních společenství modlí, předávají si zkušenosti, zúčastní se mše sv. a vyslechnou přednášky pozvaného hosta. Byl to např. P. J. Buc, P. B. Stiepen, P. V. Kodet, Pavol Strežo, Kateřina Lachmanová a další.

Příští setkání SMS bude 16. 3. 2019 ve Zlíně. Záznamy z těchto akcí si můžete najít na webových stránkách:

<http://www.setkani-spolecnenstvi.cz>

teM.

Poděkování za dárek

Vřelé poděkování za krásný dárek, kterým je zábradlí u schodů do kostela a u chodníku od parkoviště směrem k hlavní hřbitovní bráně. Vděční jsou všichni ti, co mají pohybové těžkosti - a není nás málo.

Ať Pán odplatí těm, kteří si této potřeby všimli a dali podnět k jejímu uskutečnění i těm, kteří zábradlí realizovali.

teM

Pohádka na Vánoce – „František“

Vánoční ozdoby se ve své krabici začaly pomalu probouzet po dlouhém letním spánku. Andělíčci si rovnali pomačkaná křidélka, ptáčci si če-

sali ocásky a baňky se navzájem leštily kousíčkem vaty, až se blýskaly jako zrcadlo. Znenadání se víko krabice odklopilo a uvnitř se objevil nový obyvatel. Ozdoby se kolem něho shlukly, aby zjistily, co je zač, ale hned zase couvly zpět. „Fuj, vždyť je to kus uhlí!“ reptaly. „Co tady chce? Vždyť nás všechny ušpiní! To jsou ale hloupé žerty! Jak se máme v takové společnosti připravit, abychom o Vánocích každého oslnily svou krásou?“

„Já nejsem uhlí! Já jsem františek!“ bránil se nováček. „Když mne zapálí, budu krásně vonět a všichni budou mít hned lepší náladu. Nebojte se mne neušpiním vás, vždyť jsem dobře zabalený. Byl bych rád, kdybychom se spřátelili.“

Ale bránil se marně. Nikdo jeho vysvětlování ani nabídku přátelství neposlouchal. Nadávali Františkovi jeden přes druhého, reptali, brblali, protestovali a nakonec ho donutili, aby se schoukl do kouta až na dně krabice mezi starými a nepoužívanými ozdobami.

Staré ozdoby si dobře pamatovaly, že na Vánoce máme zvlášť pozorně ukazovat ostatním, jak je máme rádi. Přijaly františka docela jinak, než ti nafoukaní parádníci nahoře. Každá se představila, františek jim odpovídal: „Těší mě,“ a pak jim vyprávěl o sobě i o tom, co je nového v obrovském světě venku za stěnami krabice. Bylo jim všem při tom povídání moc hezky, čas utíkal jako voda a než se všichni nadáli, přišel Štědrý den.

Ozdoby putovaly na vánoční stromček. Byl letos obzvlášť veliký, a tak se na něm objevily i staré a zapomenuté baňky a řetězy a skleněné ptáčci, také františek byl vysvobozen z krabice a připraven na bílém talířku k večerní slavnosti. Sotva se setmělo, zazářily na stroměčku svíčky a prskavky a celým bytem se šířila vůně jako v kostele, když se při slavné mši používá kadidlo. Tatínek, maminka i děti se pomodlili a s chutí pustili do večere. Pak zpívali koledy a rozdávali dárky a zase zpívali a všichni měli obrovskou radost a nikomu se nechtělo spát.

Když se přiblížila půlnoc, tatínek s maminkou se začali vypravovat do kostela na půlnoční mši. Děti se umyly, pomodlily, zalezly do postelí a za chvíli se bytem ozývalo jen spokojené pochrupování.

Ráno se maminka ptala malé Aničky: „Co se ti včera nejvíc líbilo?“ Anička se zamyslela a prohlásila: „Nejvíce se mi líbila ta krásná vůně. Ozdoby zůstaly na stroměčku, dárky pod stroměčkem, ale vůně přišla za mnou až do postýlky. Moc dobře se mi při ní usínalo!“

Pyšné ozdoby na stromku se na sebe usklíbly a znovu začaly pomlouvati františka, který byl původcem té nádherné vůně. Nedokázaly se smířit s tím, že nebyly pochváleny ony, ale někdo jiný. Staré a pokorné ozdoby se z té po-

chvaly radovaly, protože františek byl jejich kamarád. Jedna z nich, taková mrňavá hvězdička, prohlásila: „František byl opravdu nejlepší. Vůbec se nevytahoval a nechlubil, ale nechal se spálit, aby dětem připravil krásné Vánoce.“

P. Václav Trmač

Můžeš

Můžeš být sám i uprostřed davu, můžeš být vězněm, i když jsi v právu.

Můžeš mít hlad i s plným břichem, můžeš být svatý i se svým hříchem.

Můžeš i v mrazu dát druhým teplo a v tmavé noci zářit jak světlo.

Můžeš mít žízeň i blízko studny, můžeš se smát a v duši být smutný.

Můžeš se ztišit i v bouři a větru a třást se zimou i v teplém svetrku.

Můžeš dnes doletět ke hvězdám, k měsíci, můžeš mít pochyby, i když jsi věřící.

Můžeš být bohatý a nemít nic, všechno má rub, ale i líc.

Můžeš být mladý, a přesto mít vrásky, nemůžeš k Bohu však bez skutků lásky.

Jan Šlachta

Prázdné ruce

V noci, kdy se Ježíš narodil, přinesli andělé radostnou zvěst o narození dlouho očekávaného Spasitele pastýřům. Všichni jej chtěli vidět, poklonit se mu a přinést nějaký dar. Mezi nimi byl ale jeden pastýř, který neměl vůbec nic, co by někomu tak vznešenému mohl nabídnout. Ostatní mu říkali: pojď s námi do Betléma, ale on se bránil a říkal: nemohu jít s vámi, protože se nesluší, abych se tam objevil s prázdnýma rukama. Nakonec se ostatním podařilo jej přesvědčit a tak se s nimi vydal k jeskyni, kde Maria měla v náručí tak dlouho očekávané děťátko a usmívala se, když viděla víru a štědrost těch, kdo mu chtěli dát, co měli. V té chvíli si povšimla pastýře, který neměl nic a stál vzadu s holýma rukama. Pokynula mu, aby k ní přišel. On šel, ale cítil se velmi nesvůj. Maria mu ale položila do náruče malého Ježíška, protože potřebovala mít volné ruce, aby mohla přijímat dary ostatních.

A tak se prázdné ruce ukázaly být tou nejlepší dispozicí k přijetí největšího možného obdarování.

Svědectví

Vánoce, kdy jsem půjčila svého syna

Existuje někdo, kdo by nám půjčil na Vánoce tří až čtyřletého chlapce? Máme hezký dům, skvěle se o chlapce postaráme a vrátíme ho v naprostém pořádku. Měli jsme také synka, ale odešel a my ho zvláště o Vánocích velice postrádáme. -

N. Müller

Přečetla jsem si v místních novinách tuto výzvu a cosi se ve mně událo. Poprvé od smrti svého muže jsem si uvědomila, že také někdo jiný než já může prožívat hlubokou bolest. Četla jsem výzvu pořád dokola.

Několik měsíců před tím jsem dostala z zprávu, že můj manžel byl zabit v cizině při plnění služebních povinností. Zdrtilo mě to. Vzala jsem našeho malého synka a odstěhovala se zpátky do rodné vesničky.

Začala jsem pracovat, abych uživila sebe i syna, a čas zahojil některé rány v mém srdci. Přicházely však chvíle jako narozeniny, výročí svatby nebo svátky, a pak se bolest znovu vracela a samota tížila.

O Vánocích jsem bolest opět pocítila při čtení výzvy v novinách. *Měli jsme také synka, ale odešel a my ho zvláště o Vánocích velice postrádáme...*

I já jsem dobře věděla, co je to postrádat někoho. Měla jsem však svého synáčka. Věděla jsem, jak prázdné se mohou Vánoce zdát bez jiskřiček v dětských očích.

Odpověděla jsem na výzvu. Napsal ji ovdovělý muž, který žil se svou matkou. Přišel během jednoho jediného roku o ženu i o synka.

Toho roku jsme strávili se synem veselé Vánoce u pana Müllera a jeho maminky. Společně se nám podařilo znovu najít štěstí, v jaké jsme už nedoufali.

Nejlepší na celém zážitku bylo, že mi to štěstí vydrželo mnoho dalších let a svátků, protože muž, který psal onu výzvu do novin, se po několika měsících stal mým manželem.

N. H. Müllerová

K zamyšlení

Nespokojujeme se s tím, že jenom dáme peníze. Peníze nestačí, peníze se dají sehnat, lidé však potřebují naše srdce, které by jim dalo lásku. Rozdávejte proto lásku všude, kam vstoupíte; za prvé doma. Dávejte ji svým dětem, manželce, manželovi, sousedům.

Matka Tereza

Z historie

Rok 1952 - 1953

Připomínky k minulému roku: farní budovy použilo místní JZD za skladiště obilí (sál i přísá-lí, kuchyň, spižírnu i nahoře jedna světnice). Pro farní kostel zakoupeny ministrantské komže fialové i černé, 1 fialový pluviál. Letos ve dnech 17. – 20. února postaven provisorně oltář seminární v kapli Bylnické. Byl tam uskladněn od r. 1950. Ve dnech 3.-4. března přemístěn oltář Božského Srdce do kaple Brumovské, kde se krásně vyjímá jako protějšek seminárního oltáře.

Dne 3. dubna t.r. konečně odvezeny matriky na MNV do nově upravené místnosti pro stát. matrikáře. Bývalá „Orlovna“ či Katolický a později Farní dům upraven školským referátem ONV jako stravovací stanice pro školní mládež. Činnost zahájena 1. června t.r. – Červené antipendium nové. V úpravě hřbitova se pokračuje pomalu. Koncem měsíce června provedeno dláždění před farní budovou a pokrčuje se obětavě brigádnicky z kostelní ulice. Dne 1. srpna 1953 ustanoven novým administrátorem vdp. P. Antonín Vrzalík z Kelče.

Dne 2. září 1953 nastěhoval se nový administrátor do fary, obětavými farníky uvnitř upravené. Byl sem přeložen z Kelče, kde předtím působil jako kaplan 16 let a v posledních čtyřech letech po uvěznění tamějšího dp. faráře jako provisor. Po milém uvítání od hudebníků z Bylnice (v sobotu večer) a z Brumova (v neděli) počáteční nedůvěra – v této době neoprávněná – mizela a farníci z Brumova i z Bylnice se snažili dát do pořádku i zevnějšek fary.

Jak předchůdce poznamenal, po odchodu dp. faráře Arnošta Horáka byla celá fara, kromě kanceláře a bytu vdp. Ant. Balcárka, používána Jednotným zemědělským družstvem za skladiště obilí. A tak zvenku byl věru smutný pohled na ni. U oken leckde díry na pěst snad ještě od otřesů při bombardování v roce 1945 a v nich roje much. Proto za vedení obětavého kostelního hospodáře p. Františka Křeka a za vydatné pomoci obětavého p. Lad. Staníka a ostatních zedníků a jejich pomocníků, pracujících po svém zaměstnání někdy až do 11. hodin v noci, byla celá budova do svátku sv. Václava i z venku opravena a zalíčena, okna a hlavní dvěře natřeny a dokončeno dláždění chodníků před farou. O patrociniu, které slaveno už v neděli 27. září, při hrubé mši sv. zpíval kostelní sbor z Kelče, který se sem přijel rozloučit se svým bývalým duchovním správcem.

V úpravě fary se pokračovalo. V listopadu zřízena koupelna a splach. záchody. V prosinci upravena a pletivem ohrazena zahrádka před farou.

Přehled vydání: 1. Za dláždění před farou: 640 Kč, 2. Za nátěr oken a hlav. dveří: 1.302 Kč, 3. Zalíčení fary: 1358 Kč, 4. Koupelka a záchody: 4.342 Kč, 5. Postavení nového plotu kolem fary: 1.478 Kč, 6. Betlém s dovozem: 2.300 Kč, 7. Různá vydání při úpravě Betléma a jiné: 530 Kč. Celkem 11.950 Kč.

V adventě zakoupen starý Betlém pocházející ze zámku v Podštátě. Do svátků byl ještě upraven a doplněn figurkami z brumovského Betléma. – Toto vše opraveno a pořízeno z darů farníků. Pán Bůh jim zaplať!

Druhý úkol po delším, hlavně písemné jednání, také splněn. Při příchodu administrátora totiž zastával asi po 1 a půl roku funkci varhaníka prozatímně p. Jan Kulíšek, když ještě za faráře dp. Horáka tehdejší varhaník p. Josef Bližňák se této služby vzdal. Teď se znovu o ni ucházel. Protože p. Kulíšek pro stáří nemohl zastávat službu varhaníka – jeho činnost spočívala jen v doprovodu lidového zpěvu při službách Božích, administrátor však chtěl, aby při kostele byl ustaven pěvecký sbor – proto dnem 10/10 1953 propustil ze služby p. Kulíška a dne 11/10 začal zase hrát p. Bližňák a dne 26/10 kostelní sbor se sešel k první zkoušce a na Vánoce nacvičil a za doprovodu hudby při půlnoční mši dával již Vánoční českou mši od Mýtného a různé vánoční vložky. Na sv. Silvestra za pěkné účasti bylo rozloučení se starým rokem.

O 1. neděli adventní (26/11) na žádost rektorátu kněžského semináře nyní v Litoměřicích ohlášen kandidát subdiakonátu ctp. Václav Rosenberg, narozený dne 21/11 1913 v Bylnici. – Začátkem prosince převezeny do farního dvora fošny, dosud složené za kostelem u hřbitova, protože jich tam ubývalo.

V tomto roce bylo v kostele sezdáno 49 manželských dvojic. Pokřtěno bylo 94 dětí, z nich 54 chlapců a 40 děvčat. Pohřbeno bylo 45 farníků, z nich 10 bez zaopatření. Svatých přijímání bylo 16. 650.

V Brumově dne 31. prosince 1953

Antonín Vrzalík, administrátor

Svatí

Sv. Kateřina Labouré

Sv. Kateřina Labouré se narodila v r. 1806 a pocházela z početné zemědělské rodiny ve Francii. Vstoupila do řádu Dcer Božské lásky, který založil sv. Vincenc z Pauly. Noviciát začala v roce 1830 v klášteře v Paříži na Rue de Bac. Tam v klášterní kapli měla tři

zjevení Panny Marie, která jejím prostřednictvím žádala ražení medailky. Podobu medailky Kateřině Panna Maria ukázala při 2. zjevení. To byla v zářivém bílém šatě, stála na zeměkouli a pod jejíma nohama byl had. V rukou držela malou zeměkouli, měla oči pozdviženy k nebi a zatímco tuto zeměkouli obětovala Bohu, řekla: „Koule, kterou vidíš, představuje celý svět a každého člověka zvlášť.“ Náhle byly její prsty pokryty prsteny s krásnými drahokamy, ze kterých vycházely paprsky. Maria řekla: „Paprsky jsou znamením milostí, které já vylévám na všechny, kteří mě o ně prosí.“ A když se Kateřina podivila, že z některých drahokamů paprsky nevycházejí, blahoslavená Panna jí řekla: „Drahokamy, které nevysílají paprsky, představují milosti, o které mě lidé neprosí.“

Potom se vytvořil okolo Panny Marie oválný rám se slovy: „Ó Maria bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“ Zároveň slyšela sestra hlas: „Nech podle tohoto vzoru razit medailku. Osoby, které ji budou nosit, dosáhnou veliké milosti. A přehojné milosti obdrží ty osoby, které ji budou nosit s důvěrou.“ Nyní se obraz obrátil a sestra Kateřina viděla, jak by měla vypadat zadní strana medailky. Písmeno M, nad nímž vyčníval kříž, spočívající na příčném trámu. Dole Srdce Ježíšovo a Mariino; první obklopeno trnovou korunou, druhé probodeno mečem. Okolo bylo dvanáct hvězd. Panna Maria slíbila, že vyprosí u Boha milosti ke spáse všem, kteří budou medailku nosit s důvěrou a budou se denně modlit: „Ó, Maria, bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.“

O dva roky později byly s dovolením pařížského arcibiskupa De Quelena raženy první medilky. Milosti získané díky medailce byly tak velké, že ji věřící lid nazval „Zázračná medailka“. Neočekávaná uzdravení, ochrana v nebezpečí těla i duše, uzdravení vzájemných vztahů, nápadná obrácení ukazují, že Maria dodržela slovo.

Ale medaile není amulet pro štěstí. Je to malé znamení lásky, které nám Požehnaná Panna darovala. Máme ji nosit, aby nám připomínala naši víru v Boha a v Mariinu moc přimlouvat se u svého Syna.

Kateřina žila v klášteře ve velké pokoře a tichosti. Zemřela v 70 letech 31. 12. 1876 a byla pohřbena v kryptě kláštera na Rue de Bac. V roce 1933 byla její rakev otevřena a její tělo shledáno zachované. Docházelo zde k zázrakům a 28. 5. 1933 ji papež Pius XI. blahorečil. Za svatou byla prohlášena papežem Piem XII. v roce 1947.

Připomínka sv. Kateřiny Labouré byla stanovena na 31. prosinec.

9. 12. 2018 2. neděle adventní „Každý člověk uvidí Boží spásu.“

1. čtení: Bar 5,1-9

2. čtení: Flp 1,4-6.8-11

Evangelium: Lk 3,1-6

V patnáctém roce vlády císaře Tiberia, když Pontius Pilát byl místodržitelem v Judsku, Herodes úředním knížetem v Galileji, jeho bratr Filip úředním knížetem v Itureji a v Trachonitidě, Lysaniáš úředním knížetem v Abiléně, za velekněží Annáše a Kaifáše, uslyšel na poušti Boží slovo Jan, syn Zachariášův. Šel do celého okolí Jordánu a hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Tak je psáno v knize řeči proroka Izaiáše: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky! Každé údolí ať je zasypáno, každá hora a každý pahorek srovnán; kde je co křivého, ať je narovnáno, cesty hrbolaté ať se uhladí! A každý člověk uvidí Boží spásu.“

Ozvěna slova:

Budeš-li chtít plnit vůli Boží, i ty se ocitneš jako by na poušti. Budeš žít s lidmi a přece budeš cítit osamocenost a opuštěnost, budeš muset ujít míle, abys potkal člověka, s nímž by sis mohl pohovořit o Bohu, o zájmech duše. Budeš sám... Někdy se neudržíš a začneš volat do této obkličující tě pouště jako Jan: „Připravte cestu Pánu. Kdo má dvoje šaty, ať dá tomu, kdo nemá a kdo má jídlo, ať učiní podobně“. Budeš volat, ale tvůj hlas bude zanikat bez ozvěny, jako na poušti. Neznechutí tě to? Jen silní vydrží žít a volat jako Jan do pouště lidských srdcí. Mám v sobě dost snahy přivádět duše k Pánu a být jeho znamením? Pán připravil mnoho znamení svého příchodu a ještě stále další znamení přicházejí. Vždyť jako dříve čekali spravedliví a proroci, že se Pán zjeví za jejich dnů, tak i dnes toužíme, abychom jeho druhý příchod směli vidět v naší době. Znamením spásy je Ježíš, Emanuel – „Bůh s námi“. Proto posilněme skleslé ruce, vzmužme se, nebojme se a volejme: „Připravujme cestu Pánu!“ On přijde a spasí nás.

6. 1. 2019 Slavnost Zjevení Páně

„Přišli jsme od východu poklonit se králi.“

1. čtení: Iz 60,1-6

2. čtení: Ef 3,2-3a.5-6

Evangelium: Mt 2,1-12

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svoloval všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu:

„V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: „A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu.“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, z radovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

Ozvěna slova:

Významní lidé se světu představují v podobě ceremonií, bouřlivých oslav, velkých a okázalých událostí. Čím větší pán, tím větší sláva, rozruch, podivná. Možná nás může mrzet, že křesťanství za tímto vším pokulhává. Neměl by se ale význam Krista, jeho velikost také ukázat nějak víc, aby to nemožné nikdo přehlédnout? Je tu jedna událost. Přicházejí tři mudrci, aby se poklonili malému dítěti jménem Ježíš. A to je nejvýznamnější věc v celém vesmíru. Přinášejí mu vzácné královské dary - zlato, kadidlo a myrhu. Ale vše se děje v bezvýznamném Betlémě, v chladné jeskyni na okraji města, daleko od lidí, u malého dítěte chudých lidí. V Jeruzalémě se o tom dozvěděli jen díky mudrcům, v Římě nevěděli nic. Natož kdekoliv jinde. Ale zde se mluví o zjevení Boží slávy. Možná už jsme za svůj život slavili tuto slavnost víckrát, ale pochopit jak to míní Bůh, nám může trvat hodně dlouho. Možná jsme to ještě nepochopili, a proto si klademe otázku, proč se hned tenkrát nestalo něco, aby celý svět, všichni lidé uvěřili, že Ježíš je Boží Syn a Spasitel celého světa? Jestli Boha pozná pět nebo pět miliónů lidí najednou, to na Boží slávě nic nemění. Z celé události vyplývá, že Bohem může být člověk zasažen a osloven jen jako samostatná osoba, ne jako dav. Bůh jde od člověka k člověku, od jednoho srdce ke druhému. Betlémská hvězda jasně svítí pro všechny, ale vede jen ty, kteří se Bohu otevřeli. Herodes a znalci Písma v Jeruzalémě a po nich mnozí jiní až po dnes neuspěli. Nebylo jim nic platné to, co znali, když jejich rozum i srdce zůstávala zatvrzelými. Bůh dal možnost třem mudrcům, aby ve svém vědění - zkoumání hvězd - poznali Boží znamení a dali se jím vést. Našli Krále, Mesiáše. Mnozí po nich učinili totéž. Od té doby dává Bůh lidem do života své „hvězdy“. Někteří se zachovávají jako Herodes, někteří jako pohanští mudrcové, kteří užili svého vědění tím nejlepším způsobem: k poznání Boha a jeho věcí. A tak se Bůh stará o všech-

ny, kdo mu otevřeli svá srdce a jsou ochotni poznávat i jeho slávu i ve skromných podmínkách. Kteří chápou, že šťastné i nešťastné životní příhody, mnozí lidé, s nimiž se na své životní cestě setkávají, s nimiž žijí, mohou být „hvězdou“, která člověka přivede k Ježíši. Hvězda je tu ovšem jen na čas, pak se ztratí, byť by zářila sebevíc. Ale kdo našel Ježíše, ten už nic víc nepotřebuje. Boží sláva se ho dotkla a zůstává na věky v jeho životě. Zbývá se jen radovat a s Ježíšem chodit po zbytek svého života.

Úmysly apoštolátu modlitby - prosinec

Evangelizační úmysl – aby všichni, kdo slouží při předávání víry aktivně, v dialogu se světem kultury nacházeli jazyk vhodný pro naši dobu.

Národní úmysl – aby křesťané pěstovali ve svém srdci hlubokou touhu po živém Bohu.

Mše sv. v Sidonii

- 15.12. Za rodiče Marii a Karla Minářovy, syna Pavla a Vincenta Svedka
- 22. 12. Za rodiče Mičovy a Kostkovy
- 26. 12. ?
- 29. 12. Za kněze a farníky
- 5. 1. Za Máriu a Josefa Valentovy
- 12.1. Za rodiče Julii a Aloise Bartlovy a Emila Šánka

Něco pro zasmání

- Jenda píše Ježíškovi: „Milý Ježíšku, mam malé kapesné a proto mi prosím přines pod stromeček bubínek, trumpetu a pistoli na vodu. Dědeček mi dá peníze abych nebubnoval, starší sestra mi dá peníze abych netroubil a brácha mi dá peníze, abych po něm nestříkal vodou.“
- Strýčku víš jaký vlak má největší zpoždění? Nevím. Ten co jsi mi slíbil loni k Vánocům.
- Říká Pepa: „Budeme mít pěkné Vánoce - dám ženě tisícovku, ta ji dá babičce, ta zase dědečkovi a ten ji dá mně. Já ji potom vrátím sousedovi, od kterého jsem si ji vypůjčil a jsme všichni spokojeni!“
- Ptá se synáček tatínka: „Tati, co je to civilizace?“ „No, jak bych ti to vysvětlil. No to máš tak, když chceš vědět, jaké je počasí, tak si sedneš k televizi a počkáš si na zprávy místo toho, aby ses podíval oknem ven.“

Úmysly mší svatých na měsíc prosinec 2018 – leden 2019

10.	PO	6.30	Za nemocné
11.	ÚT	17.00	Za + Karla Fojtíka, nemocnou ženu a živou rodinu Fojtíkovu.
12.	ST	17.00	
13.	ČT	16.00	Za + rodiče z obou stran, jejich syny a za + z rodiny
14.	PÁ	17.00	
15.	SO	7.30	Za + Marii Šulákovou, + manžela Jana, + rodiče z obou stran, + syna Jana, + dceru Františku, + zetě Ladislava a Boží požehnání pro celou živou rodinu.
16.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + manžela Václava Fojtíka, + z rodiny, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za farníky
17.	PO	6.30	Na poděkování za přijaté milosti a o Boží milosrdenství pro živé a + z rodiny Suché, Figarovy, Dobiášovy, Blatné a Koukalovy
18.	ÚT	7.30	Za živou a + rodinu Liškovu a Tůmovu
19.	ST	17.00	
20.	ČT	17.00	
21.	PÁ	17.00	Na poděkování P. Bohu za dožití 80 let života Rozálie, + manžela, dvoje + rodiče, + příbuzné a ochranu P. Marie pro živou rodinu
22.	SO	7.30	
23.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františka Strnada, + syna Ivana, živou a + rodinu Strnadovu, duše v očistci Za farníky
24.	PO	7.30 15.00 24.00	Boží požehnání a ochranu pro rodinu Fojtíkovu, Novákovu, Šenkeříkovu, Sedlaříkovu, Srnovu, Matušů, Strnkovu, za + rodiče a sourozence a za duše v očistci Pro děti Za farníky
25.	UT	7.30 9.00 10.30#	Za + Josefa Skřeka, (1. výročí) + manželku, syna, dva bratry, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + rodiče Slabíkovy, + syny, s prosbou o dary milosti a ochranu P. Marie pro živou rodinu
26.	ST	7.30 9.00 10.30	Za + rodiče Rajovy a Matějčkové, + syna Josefa, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Marii Strnkovou (10. Výročí), + manžela Jana, + syna Dobroslava, pomoc a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Annu a Františka Bačovy, + bratra Františka, + Anežku a Karla Surých, + bratra Karla, + švagra Stanislava a Boží ochranu pro živou rodinu
27.	ČT	17.00	Za + Pavla Nováka, + rodiče, duše v očistci, Boží pomoc a ochranu pro živou rodinu
28.	PÁ	17.00	Za + Annu a Antonína Lysákovy, dvoje + rodiče, + zetě a za duše v očistci
29.	SO	7.30	
30.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Antonína Řeháka, + manželku Marii, dvoje + rodiče duše v očistci a pomoc a ochranu pro živou rodinu Za farníky
31.	PO	16.00	Na poděkování P. Bohu za dary a milosti uplynulého roku
1.	Út	7.30 9.00 17.00	Za farníky
2.	ST	17.00	Za + rodiče Sívkovy, jejich + syna, + vnučku, + rodiče Novákovy, Boží ochranu pro živou rodinu
3.	ČT	17.00	Za + manžela, jeho + sourozence, + rodiče Krahulcovy, + vnuka, + rodiče Vaňkovy, + dceru a Boží požehnání pro celou živou rodinu
4.	PÁ	7.30 17.00	za živé a + členy živého růžence Za + Františka Březáčka, + manželku Marii, + syna, + rodiče, + sourozence a duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu
5.	SO	7.30	Za + Marii a Ladislava Ruprechtovy, + syna Ladislava, + rodiče z obou stran a za živou rodinu
6.	ND	7.30 9.00 10.30	Za + Františku a Františka Janáčovy, jejich + syny, + snachu, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Suré, + prarodiče Novákovy, jejich + děti, ochranu Panny Marie a Boží požehnání pro živou rodinu Za farníky
7.	PO	7.30	
8.	ÚT	17.00	Za + Dalibora Bosáka, + rodiče Bosákovy a Kozubíkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
9.	ST	17.00	Za + Karla Zvoníčka, + Miladu Zvoníčkovou, jejich + rodiče z obou stran, Boží požehnání pro živou rodinu
10.	ČT	17.00	Za + Jana Švacha, + rodiče Švachovy a Křížovy a Boží požehnání pro živou rodinu
11.	PÁ	17.00	Za + Ladislava Strnada, + švagra Josefa, + vnuka Vojtíška, + rodiče z obou stran, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
12.	SO	7.30	Za + Jana Strnku (1.výročí), + dvoje rodiče a ochranu P. Marie pro živou rodinu
13.	ND	7.30 9.00 15.00	Na poděkování za přijatá dobrodíní, dary Ducha svatého, Boží pomoc a ochranu P. Marie pro živou rodinu Za + Josefa Trochtu, + syna Pavla, + rodiče z obou stran, na poděkování P. Bohu za dožití 80.let života, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu

Farní měsíčník vydává římskokatolická farnost v Brumově-Bylnici, PSČ 763 31, tel.: 577 330 326. Neprodejně. Náklad 700 výtisků. Uzávěrka do 23. každého měsíce. Za redakci M. Figarová, e-mail: redakce_fm@seznam.cz. Grafická příprava: PHM studio, www.phmstudio.cz